

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37374-06-20 גנץ נ' שמעון

לפני כבוד הרשמת בכירה ורדה שוורץ

התובע: אלון גנץ

נגד

הנתבע: ד"ר עברי שמעון

פסק דין

1. עילתה של תביעה זו היא פיצוי סטטוטורי בסך כולל של 7,000 ₪ לפי הוראות סעיף 30א חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") בעקבות משלוח שבע הודעות פרסומת באמצעות מסרונים למכשיר הטלפון הסלולרי של המבקש ללא הסכמה ובניגוד להוראות החוק. התובע עתר בנוסף לחיוב בגין הוצאות הדיון בדמות שני ימי עבודה: אחד בדיון קודם, בו לא התייצב הנתבע ואחד בגין הדיון הנוכחי. לטענת התובע שלח לו הנתבע שני מסרונים ראשונים בחודשים אפריל מאי 2020 מבלי שפנה או נרשם לאתר של הנתבע או הסכים לקבל הודעת פרסומת מהנתבע. מסרון ראשון מיום 27.4.20 אף לא כלל אפשרות הסרה וכאשר קיבל את המסרון השני ביום 10.5.20 אשר כלל אפשרות הסרה, בחר בה ושלח אותה. לאחר מכן, קיבל התובע חמש הודעות פרסומת נוספות ביום 16.6.20, ביום 4.8.20, ביום 12.8.20, ביום 18.10.20 וביום 14.11.20.

2. הנתבע התגונן וטען כי על פי מידע שקיבל מהחברה אשר ביצעה עבורו דיוור המסרונים, לא נשלחו הודעות מטעם הנתבע אל התובע והוא אינו בין הנמענים שלו. הנתבע צירף מכתבה של החברה המדוורת לאימות טענתו זו. עוד טען הנתבע כי שני המסרונים הראשונים נשלחו לתובע מהחשבון האישי של הגב' שוש לביא שהייתה שותפתובאותם ימים בבאר שבע. מציין הנתבע כי בעת שהשותפות הייתה בתוקף, תחום השיווק והאחריות למשלוח הודעות הפרסומת היה מוטל עליה. הנתבע טען בנוסף כי הנתבע קיבל את המסרונים המאוחרים לאחר שנרשם באתר של הנתבע בגוגל והשאיר שם את מספר הטלפון שלו. הנתבע הוסיף וטען כי מדובר בתובע סדרתי הפועל באופן שיטתי ובחוסר תום לב, שאופן פעולתו הוא כך: נרשם לאתרים שונים, משאיר את מספר הנייד שלו וכאשר מקבל בתהליך שנקרא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37374-06-20 גנץ נ' שמעון

רימרקטינג הודעה, או אז הוא מייחס אותה להודעת ספאם ומגיש תביעות בהתאם. (הנתבע הזכיר כתשע הליכים בהם הגיש התובע תביעות דומות).

דיון והכרעה:

3. עיינתי בהודעות הפרסומת שהציג התובע.

ניתן לחלק את ההודעות לשני חלקים החלק הראשון דן ב-3 הודעות שלטענת הנתבע מקורם בשותפות עם הגב' שוש לביא, לשאלת בית המשפט לגבי הודעות הללו השיב כי אין לו ידיעה לנסיבות שליחת ההודעות הללו לתובע. הנתבע מטיל את האשם על שותפתו אך אין בכך כדי להפחית מאחריותו כשותף בשותפות ונתונה לו האפשרות לתבוע ממנה את חלקה באחריות בהליך נפרד.

4. החלק השני דן ב-4 ההודעות הנותרות.

האחת מיום 4.8.20 ולשונה: "החגים מאחורינו, חוזרים לשגרה חדשים ורעננים עם ד"ר עברי שמעון – מומחה ברפואה אסתטית. לקביעת ייעוץ חינם, ללא עלות 054... מוזמנים להתרשם מהאתר החדש שלנו WWW...".

השנייה מיום 12.8.20: "ד"ר עברי – מדיקל אסתטיק // (=כתובת אתר)".

השלישית מיום 18.10.20 ולשונה: "תודה שפניתם למרפאת ארבל מדיקל בניהולו של ד"ר שמעון עברי. מהיום תוכלו לקבוע תורים ולקבל ייעוץ דרך אפליקציית...".

הרביעית מיום 14.11.20 ולשונה: "החגים מאחורינו חוזרים לשגרה..". לשון זהה להודעה מיום 4.8.20.

במעמד הדיון אמר התובע בתגובה לטענת הנתבע כי נרשם באתר והותיר שם את פרטיו: "לי לא זכור שנרשמתי אבל עשיתי מחקר לבדוק לבסס את כתב התביעה המתוקן בטענות לא שווא". ואכן עולה, כי כתב התביעה הראשון שהגיש ביוני 2020 כלל רק את שתי ההודעות הראשונות מאפריל ומאי. התביעה המתוקנת אשר הוגשה ביום 1.12.20 כללה את יתרת ארבעת ההודעות הנוספות שנשלחו לתובע לאחר הגשת כתב התביעה הראשון.

המסרון מיום 4.8.20 מציין כי השולח הוא התובע בעצמו וכך אף ההודעה מיום 14.11.20.

התובע הסביר: "זה מעשה לא חוקי. זה נקרא בשפה המקצועית **spoofing** שהם יכולים לשנות את שם השולח".

קודם לכן ציין התובע כי הוא בוגר מדעי המחשב.

הנני לדחות גרסה זו של התובע.

תוכן ההודעה מיום 4.8.20 מציינת כי החגים מאחורינו. כך שאין סבירות כי מסרון זה ישלח בתחילת אוגוסט. תוכנו אף זהה לתוכן ההודעה מנובמבר אשר מועדה מתאים יותר לתוכנה.

ההודעה מיום 12.8.20 נשלחה ממספר טלפון כלשהוא שלא הוכח הקשר בינו לבין הנתבע, אינו אלא ציון כתובת אתר של הנתבע ותו לא.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 37374-06-20 גנץ נ' שמעון

כאשר נשקלות שתי האפשרויות: האחת כי הנתבע ניסה להסתיר את כתובת המשלוח באמצעות שימוש בטכנולוגיה מורכבת עלומה והשנייה כי התובע השתמש בשני מכשירי טלפון וביצע בעצמו העברה של הודעה למכשירו, הרי שהאפשרות השנייה מתקבלת יותר על הדעת. גם אם אכן קיימת טכנולוגיה כלשהיא המאפשרת לציין את שם השולח כשם הנמען, הרי שהניסיון להסתיר את זהות השולח נסתר בעצם ציון שמו של הנתבע בתוכן ההודעה.

5. ההודעה מיום 18.10.20 שנשלח מארבל, הוא היחיד שנראה אמתי אך תוכנו מעיד על פנייתו של התובע למרפאה ומודה לו על כך תוך מתן מידע כיצד ניתן לקבוע תור או לקבל ייעוץ. לא ניתן לראות בהודעה זו הודעת פרסומת אסורה. ההודעה מיום 12.8.20 שנשלחה ממספר טלפון כלשהוא שלא הוכח הקשר בינו לבין הנתבע, אינו אלא ציון כתובת אתר של הנתבע ותו לא. המסרון מנובמבר 2020 אף הוא נשלח לכאורה מהתובע עצמו. לפיכך, יש לדחות את התביעה לפיצוי בגין מסרונים אלו.

6. סוף דבר הוא כי יש לחייב את הנתבע בגין שלוש הודעות בלבד שלא הוכח כי התובע נרשם לאתר של הנתבע או כי לא נשלחו על ידי הנתבע. אשר על כן, ונוכח התנהלות התובע המטילות צל כבד על תום לבו והגינותו, הנני לחייב את הנתבע לשלם לתובע סך של 2,000 ₪ בלבד. הנתבע אף לא יחויב בהוצאות בגין הליך זה מכל סוג שהוא.

הזכות להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין היא לבית משפט מחוזי תל אביב ותוך 15 ימים.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

ורדה שוורץ, רשמת בכירה

